YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)
19 päivänä marraskuuta 1998 *

Asiassa T-147/97,

**Champion Stationery Mfg Co. Ltd.**, kotipaikka Hong Kong (Kiina),

**Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd.**, kotipaikka Hong Kong (Kiina),

**US Ring Binder Corporation**, kotipaikka New Bedford, Massachusetts (Yhdysvallat)

edustajaan asianajaja Richard Luff, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

kantajina,

vastaan

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamiehet Antonio Tanca ja Eva Karlsson, joita avustaa asianajaja Hans-Jürgen Rabe, Hampuri ja Bryssel, ja asianajaja Georg M. Berrisch, Hampuri ja Bryssel,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan Investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jota tukee

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Viktor Kreuschitz ja Nicholas Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

**Koloman Handler GesmbH,** Itävallan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Wien (Itävalta),

ja

**Robert Krause GmbH & Co. KG,** Saksan oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Espelkamp (Saksa),

edustajanaan asianajaja Rainer M. Bierwagen, Berliini ja Bryssel,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Malesiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rengaskirjamekanismien tuonnissa ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 20 päivänä tammikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 119/97 (EYVL L 22, s. 1) siltä osin kuin se koskee niitä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, J. D. Cooke ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 1.7.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

**tuomion**

## Oikeusriidan perustana olevat tosiseikat

1 Champion Stationery Mfg Co. Ltd (jäljempänä Champion Stationery) ja Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd (jäljempänä Sun Kwong) valmistavat rengas-

kirjainmekanismeja Kiinan kansantasavallassa. Ne myyvät valmistamansa rengaskirjainmekanismit niiden kanssa etuyhteydessä olevalle yhtiölle, eli US Ring Binder Corporationille (jäljempänä US Ring Binder), joka myy niitä edelleen yhteisöön.

2 Robert Krause GmbH & Co. KG (jäljempänä Robert Krause) ja Koloman Handler GesmbH (jäljempänä Koloman Handler), joiden yhdistetyn tuotannon oletetaan olevan 90 prosenttia yhteisön rengaskirjainmekanismituotannosta, tekivät 18.9.1995 valituksen, jonka seurauksena komissio aloitti Malesiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rengaskirjainmekanismien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn (EYVL 1995, C 284, s. 16).

3 Komissio lähetti kaikille tunnetuille osapuolille kyselylomakkeen. Kantajat vastasivat siihen ja kantajina olevissa yhtiöissä tehtiin paikalla suoritettava tarkastus.

4 Kantajille ilmoitettiin 11.7.1996 ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komission oli tarkoitus päättää väliaikaisista toimenpiteistä.

5 Komissio antoi 25.7.1996 asetuksen (EY) N:o 1465/96 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Malesiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rengaskirjamekanismien tuonnissa (EYVL L 187, s. 47; jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus). Todettuaan, että polkumyyntimarginaalien keskiarvo oli Kiinan kansantasavallan osalta 112,8 prosenttia (väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 41 perustelukappale), komissio laski, minkä tasoinen tulli olisi riittävä poistamaan yhteisön teollisuudelle polkumyynnistä aiheutuneen vahingon (väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 82—86 perustelukappale). Kiinan kansantasavallan osalta laskelmassa päädyttiin vahingon poistamista varten 35,4 prosentin tasolle. Koska tämä luku oli alustavasti määriteltyä polkumyyntimarginaalia alhaisempi, asetuksessa vahvistettiin 35,4 prosentin väliaikainen polku-

myyntitulli tälle tasolle kaiken Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin osalta.

6 Kantajat toimittivat 12.8.1996 komissiolle huomautuksensa 11.7.1996 päivätystä ilmoittamisasiakirjasta.

7 Komissio lähetti 29.10.1996 kantajille telekopiona ja postitse lopullisen ilmoittamisasiakirjan (jäljempänä ilmoittamisasiakirja), jossa se esitti ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella sen oli tarkoitus suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa.

8 Ilmoittamisasiakirjan mukana olleessa saatekirjeessä kantajille myönnettiin 8.11.1996 päättynyt määräaika, johon mennessä niiden oli esitettävä huomautuksensa. Kantajat eivät esittäneet huomautuksia.

9 Ilmoittamisasiakirjan A.3.1 kohdassa selitettiin, että komissio oli päätynyt siihen, että yhdelle Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden viejistä, eli World Wide Stationerylle (jäljempänä WWS) voitiin myöntää sen pyytämä yksilöllinen kohtelu. Ilmoittamisasiakirjan A.3.2 kohdassa viitataan siihen, että WWS:n yksilöllinen polkumyyntimarginaali on 96,6 prosenttia. Kun näin ollen WWS:lle myönnettiin sen pyytämä yksilöllinen kohtelu ja kun vastaavia liiketoimia ei otettu huomioon Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viennin keskiarvoa laskettaessa, polkumyyntimarginaali oli koko Kiinan kansantasavallan osalta 129,22 prosenttia. Saman ilmoittamisasiakirjan "Lopulliset toimenpiteet" -nimisessä D-kohdassa, joka alkaa sanoilla "Vahingon poistamiseksi tarvittavan tason vahvistamista koskevat seikat", esitetään (kohta D.1.1) seuraavaa: "Näissä olosuhteissa on vahvistettava väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 83—86 perustelukappaleessa selostettu vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä". "Vahingon poistamiseksi tarvittava taso" -nimisessä D.2 kohdassa todetaan, että Kiinan kansantasavallan osalta (D.2.2 kohta) "WWS:lle myönnetty yksilöllinen kohtelu vaikuttaa väliaikaisiin päätelmiin. Edellä selostettua menetelmää

on sovellettu laskettaessa vahingon poistamiseksi tarvittavaa yksilöllistä tasoa tämän yhtiön osalta, jonka alihinnoittelumarginaaliksi vahvistetaan 32,5 prosenttia".

10 Ilmoittamisasiakirjan mukana olleessa saatekirjeessä todettiin, että lähetys sisälsi "yhteensä yhdeksän sivua". Kantajat toteavat saaneensa yhdeksän sivua saatekirje mukaan lukien. Neuvosto toteaa, että kantajat eivät ole kuitenkaan asiassa tapahtuneen erehdyksen vuoksi saaneet ilmoittamisasiakirjan viimeistä sivua. Tällä neuvoston vastineen liitteenä D.3 olevalla viimeisellä sivulla komissio toteaa, että "WWS:n alennettu alihinnoittelumarginaali nost[i] kaikkien muiden Kiinan kansantasavallasta olevien viejien marginaalin 39,4 prosenttiin (aikaisemmin 35,4 prosenttia). Komissio ilmoitti vielä, että sen tarkoituksena oli ehdottaa neuvostolle 32,5 prosentin suuruisen tullin käyttöönottoa WWS:n osalta ja 39,4 prosentin suuruisen tullin käyttöönottoa kaikkien muiden kiinalaisten yritysten osalta, sekä väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa tarkoitettujen, vakuutena olevien määrien kantamista siltä osin kuin väliaikainen tulli ei ylittänyt lopullista tullia".

11 Kantajien asianajaja oli puhelinyhteydessä 29.11.1996 taloudellisista ulkosuhteista vastaavan pääosaston (PO I) virkamiehen Knochen kanssa tästä asiasta.

12 Knoche laati 12.12.1996 tästä puhelinkeskustelusta asiakirjoihin liitettäväksi seuraavan muistion:

"Luff, joka on US Ring Binderin asianajaja tässä asiassa, soitti 29.11.1996 ja väitti, että sen päämies voi perustellusti katsoa, että sen vientiin sovellettava tulli pysyy muuttumattomana (35,4 %) ilmoittamisasiakirjan D.D.1 kohdan perusteella, jossa vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen 83—86 perustelukappaleen sisältö.

Luffille vastattiin, että kyseisessä kohdassa ainoastaan vahvistetaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa määritelty menetelmä ja että ilmoittamisasiakirjan viimeinen sivu oli hyvin selvä US Ring Binderiin sovellettavaksi ehdotetun tullin (39,4 %) osalta.

Luff väitti, ettei hän ollut saanut tätä viimeistä sivua ja antoi ymmärtää, että hän pystyi siten vaatimaan, että hänelle toimitetaan toinen ilmoittamisasiakirja.

Hänelle vastattiin, että telekopiolähetyksen vahvistamisilmoituksen mukaan sivuja oli ollut oikea määrä ja toimistohenkilökunta voi varmistaa, oliko sillä välin saadun kirjatun kirjelähetyksen sivumäärä myös oikea (ellei, siitä täytyy pian reklamoida).

Luffin vaatimuksia ei ole esitetty myöhemmin uudelleen".

13 Kantajat katsovat, että puhelinkeskustelusta tehty yhteenveto oli epätäydellinen ja epätäsmällinen. Ne esittävät vastauskirjelmässään [s. 14, 3 kohdan ii ja iii alakohta) puhelinkeskustelun yhteenvedon seuraavasti: "Knoche täsmensi Luffin kanssa käydyn puhelinkeskustelun aikana, että ilmoittamisasiakirjasta oli valmisteltu useita eri versioita. Knoche lisäsi, että vaikka PO I — osasto E:n (jonka toimivaltaan vahinkokysymykset kuuluvat) olisi täytynyt normaalisti lähettää tämä ilmoittamisasiakirja, tällä kertaa hänen työtoverinsa PO I — osasto C:stä (jonka toimivaltaan polkumyyntiasiat kuuluvat) lähettivät sen. — — Knoche aloitti keskustelun vahvistamalla, että kantajiin sovellettava tulli oli noussut WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun johdosta. Luffin kysyttyä, miten sitten oli mahdollista, ettei tämä tieto käynyt ilmi hänen saamansa ilmoittamisasiakirjan viimeiseltä sivulta, Knoche totesi, että joka tapauksessa ilmoittamisasiakirjassa mainittiin sivujen kokonaismäärä — — ja pyysi Luffia tarkistamaan, että hän on saanut kaikki sivut. Luff vastasi välittömästi, että ilmoittamisasiakirjan ensimmäisellä sivulla todettiin, että se sisälsi yhteensä yhdeksän sivua ja että hän on tosiasiallisesti saanut 9 sivua. [Luff]

pyysi sitten Knochea ottamaan yhteyttä tämän PO I — osasto C:llä työskenteleviin työtovereihin sen selvittämiseksi, mikä versioista oli oikea ja pyysi Knochea varmistamaan, että ilmoittamisasiakirjan Luffille lähetetty versio oli todella oikea — —. Knochen kysyttyä, vahvistetaanko Luffin saamassa ilmoittamisasiakirjan versiossa sen päämiehien osalta alunperin käyttöönotettu tullin määrä Luff vastasi, että näin oli, jos asiassa otetaan huomioon D.1.1 kohdan viimeinen kappale. Knoche totesi hyvin selvästi, että hänen saamansa version viimeisellä sivulla ei viitattu [väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen] 83—86 [perustelukappaleeseen] ja että [tämän asetuksen] 85 ja 86 [perustelukappale] nimenomaisesti puuttui."

14 Neuvosto antoi 20.1.1997 asetuksen (EY) N:o 119/97 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Malesiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rengaskirjamekanismien tuonnissa ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 22, s. 1; jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus). Kanteen kohteena olevassa asetuksessa vahvistettiin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tavaroiden tuonnissa 39,4 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli siten, että WWS:n tuomien tavaroiden osalta tulli oli kuitenkin 32,5 prosenttia.

## Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

15 Kantajat nostivat 30.4.1997 tällaisessa tilanteessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tämän kanteen.

16 Komissio toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.8.1997 asiakirjan, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Väliintulohakemus hyväksyttiin 10.11.1997 annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksellä. Komissio ei ole jättänyt väliintulokirjelmää, vaan on esittänyt perustelunsa suullisessa käsittelyssä.

17 Koloman Handler ja Robert Krause toimittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.9.1997 asiakirjan, jossa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Väliintulohakemus hyväksyttiin 10.11.1997 annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksellä. Ne jättivät väliintulokirjelmän ensimmäisen oikeusasteen kirjaamon asettamassa määräajassa.

18 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa kanteen kohteena olevan asetuksen siltä osin kuin se koskee niitä,

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Kantajat vaativat väliintulijoina olevien Koloman Handlerin ja Robert Krausen väliintulokirjelmään jättämissään huomautuksissa, että väliintulijat on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

20 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää US Ring Binderin kanteen tutkimatta,

— joka tapauksessa hylkää kanteen perusteettomana,

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Komissio tukee neuvoston vaatimuksia.

22 Koloman Handler ja Robert Krause vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta ja/tai hylkää sen perusteettomana,

— velvoittaa kantajat korvaamaan väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia. Se pyysi kuitenkin neuvostoa vastaamaan kirjalliseen kysymykseen ennen suullista käsittelyä. Neuvosto vastasi kysymykseen asetetussa määräajassa.

24 Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 1.7.1998 pidetyssä istunnossa.

## Tutkittavaksi ottaminen

*Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut*

25 Neuvosto viittaa asiassa C-75/92, Gao Yao vastaan neuvosto, 7.7.1994 annettuun tuomioon (Kok. 1994, s. I-3141, 28—30 kohta) ja ilmoittaa olevansa epävarma, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin siinä ovat kantajina Champion

Stationery ja Sun Kwong. Se korostaa tältä osin, että tässä asiassa suoritettu perusteellinen tutkimus suunnattiin Kiinan kansantasavallan ja Malesian tuottajia ja viejiä vastaan, eikä Hong Kongissa olevia tuottajia ja viejiä vastaan. Tästä syystä kyselylomaketta ei ollut lähetetty kantajina oleville Champion Stationerylle ja Sun Kwongille, jotka olivat sijoittautuneet Hong Kongiin. Neuvosto toteaa vielä, että näitä kahta kantajaa ei mainita väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa eikä kanteen kohteena olevassa asetuksessa tuottajina/viejinä, vaan Hong Kongissa olevina yhtiöinä, joilla oli etuyhteys Kiinan kansantasavallassa olevien tuottajien/viejien kanssa. Se, että komissio on hyväksynyt niiden kyselylomakkeisiin antamat vastaukset, ollut kirjeenvaihdossa niiden kanssa ja kuullut niiden edustajia, ei merkitse, että kanteen kohteena oleva asetus koskee niitä suoraan ja erikseen (em. asia Gao Yao vastaan neuvosto, tuomion 30 kohta).

26 Neuvosto katsoo, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat siltä osin kuin siinä on kantajana US Ring Binder. Se toteaa, että tämän kantajan ja Kiinan kansantasavallan tuottajien/viejien välillä ei ole suoraa etuyhteyttä. Edes US Ring Binderin ja Champion Stationaryn ja Sun Kwongin välillä ei ole suoraa etuyhteyttä. Sen, että nämä yhtiöt kuuluvat samaan ryhmittymään, perusteella ei voida yksin päätellä, että kanteen kohteena oleva asetus koskee US Ring Binderiä suoraan ja erikseen. Neuvosto lisää, että tutkimus ei koskenut Yhdysvalloista peräisin olevien tavaroiden tuontia. US Ring Binderiä ei ole myöskään syytetty polkumyynnistä. Pelkästään se, että tämä yhtiö on vastannut komission kyselylomakkeeseen, ei tee siitä yhtiötä, jota kanteen kohteena oleva asetus koskee suoraan ja erikseen.

27 Väliintulijat yhtyvät neuvoston tämän kanteen tutkittavaksi ottamisesta esittämiin väitteisiin ja niiden perusteluihin.

28 Kantajien mukaan kanne on otettava tutkittavaksi. Ne katsovat ensinnäkin, että Champion Stationary ja Sun Kwong ovat Kiinan kansantasavallassa olevia tuottajia/viejiä. Niiden Kiinan kansantasavallassa omistamat kaksi tuotantolaitosta

eivät ole erillisiä oikeudellisia yksiköitä. Tässä asiassa ainoastaan nämä kaksi kantajaa pystyivät Kiinan kansantasavallassa tavaroita valmistavina tuottajina ja niitä Euroopan unioniin vievinä viejinä antamaan kyselylomakkeiden vastaukset. Lisäksi koska ainoastaan luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat nostaa perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitetun kanteen, kantajina olevien Champion Stationeryn ja Sun Kwongin Kiinan kansantasavallassa sijaitsevat tuotanto-osastot eivät olisi voineet nostaa oikeudellisesti pätevällä tavalla tätä kannetta.

29 Kantajat viittaavat yhdistetyissä asioissa 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. vastaan komissio 21.2.1984 annettuun tuomioon (Kok. 1984, s. 1005, 12 kohta) ja asiassa T-164/94, Ferchimex vastaan neuvosto 28.9.1995 annettuun tuomioon (Kok. 1995, s. II-2681, 34—36 kohta) viitaten, että kanne on otettava tutkittavaksi myös siltä osin kuin siinä on kantajana US Ring Binder. Ne toteavat, että US Ring Binder on Champion Stationeryn ja Sun Kwongin valmistamien tuotteiden yksinviejä yhteisöön suuntautuvan viennin osalta. Lisäksi US Ring Binder yksilöitiin väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa ja valmisteleva tutkimus koski sitä (em. asia Allied Corporation ym. vastaan komissio, tuomion 12 kohta). Oikeuskäytännöstä käy sitä paitsi ilmi, että asetukset, joissa on otettu käyttöön väliaikaisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, koskevat sellaisia kantajia suoraan ja erikseen, joiden kysymyksessä olevien tuotteiden jälleenmyyntihintaa on käytetty vientihinnan laskemisessa (em. asia Ferchimex vastaan komissio, tuomion 34—36 kohta). Tässä tapauksessa polkumyyntimarginaalin laskemisessa Champion Stationeryn ja Sun Kwongin osalta käytetty vientihinta saatiin selville US Ring Binderin Euroopan yhteisöön sijoittautuneilta riippumattomilta asiakkailta laskuttaman hinnan perusteella.

*Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

30 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 14 artiklan 1 kohdan mukaan "väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön asetuksella". Vaikka polkumyyntiasetukset ovatkin perustamissopimuksen

173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten kannalta todellakin luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, koska niitä sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, tämä ei silti ole esteenä sille, että niiden säännökset voivat koskea suoraan ja erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita (em. asia Allied Corporation ym. v. komissio, tuomion 11 kohta; asia 53/83, Allied Corporation ym. v. neuvosto, tuomio 23.5.1985, Kok. 1985, s. 1621, 4 kohta; em. asia Gao Yao v. neuvosto, tuomion 26 kohta; asia T-161/94, Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695, tuomion 45 kohta ja asia T-170/94, Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomio 25.9.1997, Kok. 1997, s. II-1383, 35 kohta).

31 Ensinnäkin on todettava, että kanteen kohteena oleva asetus koskee kolmea kantajaa suoraan. Asetuksessa otetaan nimittäin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jonka jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat velvollisia kantamaan ilman, että niille olisi jätetty minkäänlaista harkintavaltaa sen osalta.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lisäksi, että sen määrittelemiseksi, koskeeko asetus kantajia myös erikseen, on tutkittava erikseen toisaalta Champion Stationeryn ja Sun Kwongin tilanne ja toisaalta US Ring Binderin tilanne.

33 Kantajat esittävät ilman, että neuvosto tai väliintulijat kiistäisivät asian oikeellisuuden, että Champion Stationeryn ja Sun Kwongin Kiinan kansantasavallassa sijaitsevat yksiköt, joille komission kyselylomakkeet on lähetetty ja joiden neuvoston mukaan olisi pitänyt nostaa kumoamiskanne, ovat näiden kahden kantajan Hong Kongissa sijaitsevia tuotantopaikkoja. Kysymys on näiden kantajayhtiöiden sisäisistä osastoista. Lisäksi asiassa ei ole myöskään kiistetty sitä, että Champion Stationeryn ja Sun Kwongin Kiinan kansantasavallassa sijaitsevat yksiköt eivät ole erillisiä oikeushenkilöitä.

34 Tällaisessa tilanteessa kantajina olevat Champion Stationery ja Sun Kwong on katsottava Kiinan kansantasavallassa oleviksi tuottajiksi/viejiksi. Nyt esillä olevassa

asiassa kysymyksessä oleva tilanne eroaa selvästi em. asiassa Gao Yao vastaan neuvosto kysymyksessä olleesta tilanteesta. Kyseisessä asiassa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että kantajan kanne jätetään tutkimatta, koska se oli mukana hallinnollisessa menettelyssä ainoastaan "Hong Kongiin pelkästään komission ja Gao Yan Chinen välistä kirjeenvaihtoa helpottamaan sijoitettuna välityspaikkana" (em. asia Gao Yan v. neuvosto, tuomion 29 kohta).

35 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että säädökset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskevat erikseen sellaisia tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission ja neuvoston säädöksissä tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (em. asia Allied Corporation ym. v. komissio, tuomio 21.2.1984, 12 kohta; yhdistetyt asiat C-133/87 ja C-150/87, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-719, 14 kohta; asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 17 kohta; asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 15 kohta; em. asia Gao Yao v. neuvosto, tuomion 27 kohta; em. asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 46 kohta ja em. asia Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomion 36 kohta).

36 Kantajina olevat Champion Stationery ja Sun Kwong on nimenomaisesti yksilöity väliaikaisia polkumyyntitulleja koskevan asetuksen Kiinan kansantasavallassa olevat "viejät/tuottajat"-nimisen viidennen perustelukappaleen b kohdan 2 alakohdassa. Lisäksi näissä yhtiöissä on tehty paikan päällä suoritettava tarkastus [väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen viidennen perustelukappaleen b kohdan 2 alakohta]. Kantajat on myös yksilöity kanteen kohteena olevassa asetuksessa (26 perustelukappale).

37 Tästä seuraa, että kanteen kohteena oleva asetus koskee Champion Stationeryä ja Sun Kwongea erikseen ja että kanne on otettava niiden osalta tutkittavaksi.

38 On todettava, että väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen viidennen perustelukappaleen b kohdan 2 alakohdassa todetaan, että "Champion Stationery

Manufacturers Co. Ltd ja Sun Kwong Metal Manufacturer Co. Ltd kuuluvat samaan yritysryhmittymään ja että molemmat myyvät kiinalaisia rengaskirjamekanismeja Yhdysvalloissa olevalle etuyhteydessä olevalle yritykselle (US Ring Binder)". Tästä syystä US Ring Binder on väliaikaista tullia koskevan asetuksen otsikon Kiinan kansantasavallassa olevat "Viejät/tuottajat" alla, ja siinä on tehty paikan päällä suoritettava tarkastus [väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen viidennen perustelukappaleen b kohdan 2 alakohta]. US Ring Binder on siten edellä 35 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla yksilöity komission säädöksissä ja valmisteleva tutkimus koski sitä. Lisäksi neuvosto on todennut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa, että Champion Stationeryn ja Sun Kwongin vientihinta on laskettu US Ring Binderin Euroopan yhteisöön sijoittautuneilta riippumattomilta ostajilta laskuttaman hinnan perusteella. Myös tämän seikan takia tämä kantaja erottuu kysymyksessä olevan toimenpiteen suhteen kaikista muista taloudellisista toimijoista (ks. vastaavasti em. asia Gao Yao vastaan neuvosto, tuomion 27 kohta ja em. asia Ferchimex vastaan neuvosto, tuomion 34 kohta).

39 Edellä olevasta seuraa, että kanne on otettava kaikkien kolmen kantajan osalta tutkittavaksi.

**Pääasia**

40 Kantajat esittävät vain yhden kanneperusteen, joka koskee niiden puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

*Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut*

41 Kantajat esittävät, että vastoin oikeuskäytännössä vahvistettuja periaatteita yhteisön toimielimet eivät ole toimittaneet niille hallinnollisen menettelyn aikana kaikkia tietoja, joiden perusteella ne olisivat voineet tehokkaasti puolustaa etujaan

(asia 264/82, Timex v. neuvosto ja komissio, tuomio 20.3.1985, Kok. 1985, s. 849, 30 kohta ja asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. 3187, 18 kohta). Ne väittävät tältä osin, että ilmoittamisasiakirjasta ei ilmene, että niihin sovellettava polkumyyntitulli oli muuttunut 35,4 prosenttista 39,4 prosenttiin menettelyn viimeisessä vaiheessa. Päinvastoin sillä, että ilmoittamisasiakirjan D.1.1 kohdassa oli vahvistettu väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 85—86 perustelukappaleen sisältö, oli vahvistettu myös polkumyynnistä aiheutuneen vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin tasoksi 35,4 prosenttia WWS:ää lukuun ottamatta kaikkien kiinalaisten viejien/tuottajien osalta. Kanteen kohteena olevassa asetuksessa on osoitettu lisäksi erittäin selvästi (64 perustelukappale), että väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 82—84 perustelukappale vahvistetaan, ja siinä oli nimenomaisesti jätetty pois 85 ja 86 perustelukappale. Tämä ilmoittamisasiakirjan ja kanteen kohteena olevan asetuksen välinen ristiriita osoittaa, että tämä asiakirja ei ollut epätäydellinen, vaan tosiasiassa se oli sisällöltään eri kuin kanteen kohteena oleva asetus.

42 Kantajat toteavat, että ilmoittamisasiakirjasta ei käy ilmi, että yksilöllisen kohtelun myöntämisestä WWS:lle seuraa, että sen myynnit jätetään pois laskettaessa muiden kiinalaisten viejien aiheuttamaa keskimääräistä vahinkoa. WWS:lle myönnetystä yksilöllisestä kohtelusta ei joka tapauksessa välttämättä seuraa, että kantajien osalta otetaan käyttöön eri tullin määrä kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa oli säädetty. Tietyn viejän yksilöllinen kohtelu ei nimittäin välttämättä vaikuta siihen tasoon, joka tarvitaan vahingon poistamiseksi muiden viejien osalta. Kantajat viittaavat tältä osin Japanista peräisin olevia tavallisen paperin valokopiokoneita koskevaan asiaan (lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien tavallisen paperin kopiokoneiden tuonnissa 23 helmikuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 535/87 (EYVL L 54, s. 12)) ja Korean tasavallasta peräisin olevia elektronisia mikropiirejä, niin sanottuja DRAMeja koskevaan asiaan (lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien, tästä tullista vapauttamattomien yhtiöiden viemien elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien, tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 611/93 (EYVL L 66, s. 1)). Siinäkin tapauksessa, että kantajien olisi pitänyt tietää, että niiden tullin määrä nousee WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia, niiden olisi ollut täysin mahdotonta laskea lopullisen tullin täsmällistä määrää.

43 Kantajien mukaan väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen ja kanteen kohteena olevan asetuksen vertaamisesta seuraa, että vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä on vaihtunut menettelyn aikana. Menetelmää on selvästi muutettu sen seikan johdosta, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa on vahvistettu vain yksi vahingon poistamiseksi tarvittava taso kysymyksessä olevien kaikkien kiinalaisten viejien suorittaman viennin perusteella, kun taas kanteen kohteena olevassa asetuksessa näiden viejien osalta on vahvistettu erilaiset tasot vahingon poistamista varten. Kantajien mukaan kanteen kohteena olevassa asetuksessa on tästä syystä vahvistettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen 82—84 perustelukappaleessa esitetty menetelmä, eikä sen 85 ja 86 perustelukappaleessa kuvattua menetelmää, jolla vahvistettiin vahingon poistamiseksi sama marginaali kaikkien kiinalaisten viejien osalta.

44 Kantajat korostavat, että ne olisivat esittäneet uusia perusteluja, jos ne olisivat saaneet tietää hallinnollisen menettelyn kuluessa, että niihin sovellettava tullin määrä oli noussut määrällä, jota ei ole pidettävä vähäisenä. Niiden mukaan toimielinten tässä käyttämää menetelmää voidaan arvostella, koska on epäloogista arvioida erityisesti alihinnoittelusta aiheutuva vahinko kaikkien viejien perusteella, mutta määritellä vahingon poistamiseksi tarvittavat yksilölliset tasot. Jos komissio nimittäin katsoi väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönottovaiheessa, että Kiinan tasavallasta peräisin olevien tuotteiden alihinnoittelun taso oli 11,5 prosenttia (väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 54 perustelukappale) ja että 35,4 prosentin tulli oli riittävä poistamaan kaikille kysymyksessä oleville tuottajille aiheutuvan vahingon (väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 85 perustelukappale), asiassa ei ollut mitään tarvetta ottaa käyttöön korkeampaa tullia vahingon poistamiseksi lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottovaiheessa, koska lopullisessa laskelmassa Kiinan tasavallasta peräisin olevien tuotteiden alihinnoittelun taso laskettiin silloin edelleen kaikkien viejien perusteella ja sen taso säilytettiin samana (ilmoittamisasiakirjan B.5 kohta ja kanteen kohteena olevan asetuksen 34 perustelukappale).

45 Kantajat esittävät sitten, että niillä ei ollut mitään syytä epäillä hallinnollisen menettelyn aikana ilmoittamisasiakirjaa epätäydelliseksi saatuaan täsmälleen saman version telekopiona ja postitse ja siksi, että molempien versioiden ensimmäisestä sivusta kävi ilmi, että ilmoittamisasiakirja sisälsi yhdeksän sivua ja koska ilmoit-

tamisasiakirjan viimeisellä sivulla (eli sivu 9) oleva teksti päättyi keskelle sivua. Komissio on joka tapauksessa rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 4 kohtaa, jossa säädetään, että "lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti". Puhelinkeskustelulla ei voida korvata kirjallista ilmoittamista varsinkaan silloin, kun käyttöönotettava lopullinen tulli eroaa väliaikaisesta tullista.

46 Kantajat ovat kuitenkin myöntäneet istunnossa vastauksena neuvoston perusasetuksen 20 artiklan 3 kohdan perusteella tekemään väitteeseen, että ne eivät ole koskaan vaatineet lopullista ilmoittamista kirjallisena. Niiden mukaan tämän ilmoituksen on kuitenkin oltava täydellinen, koska komissio on suorittanut lopullisen ilmoittamisen tietystä osasta.

47 Neuvosto ja väliintulijat korostavat ensiksi, että kantajat tiesivät niihin sovellettavan polkumyyntitullin määrän muutoksesta. Edellä mainitusta 29.11.1996 käydystä puhelinkeskustelusta laaditusta muistiosta (ks. edellä oleva 12 kohta) käy nimittäin ilmi, että kantajille oli tällöin ilmoitettu, että komission neuvostolle lopullisena polkumyyntitullina käyttöönotettavaksi suosittelema tulli oli käyttöönotettua väliaikaista tullia korkeampi. Niille oli myös ilmoitettu, mikä tämän tullin täsmällinen määrä oli. Neuvosto ja väliintulijat muistuttavat myös siitä, että kantajat ovat vahvistaneet vastauksessaan, että Knoche oli ilmoittanut niiden asianajajalle 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun aikana, että komission ehdottama lopullinen tulli oli väliaikaista tullia korkeampi ja että Knoche oli esittänyt tämän korottamisen syyt (ks. edellä oleva 13 kohta). Kantajat eivät ole myöskään kiistäneet sitä, etteikö niille olisi ilmoitettu sitä tullin määrää, jonka komissio aikoi ehdottaa. Neuvosto ja väliintulijat päättelevät tästä, että kantajien on täytynyt tietää, että ne eivät ole saaneet täydellistä versiota ilmoittamisasiakirjasta. Vastauksena kantajien väitteeseen, jonka mukaan ilmoittamisasiakirja ei ollut epätäydellinen, vaan se oli eri asiakirja, neuvosto katsoo, että asiakirja, joka kantajien täytyi saada, oli niiden tosiasiallisesti saama asiakirja kuitenkin niin, että kantajien saamaan asiakirjaan oli lisättävä puut-

tuva sivu. Neuvosto ilmoittaa ottaneensa tämän puuttuvan sivun vastineensa liitteeksi D.3. Kantajille lähetetty asiakirja ja muille viejille lähetetyt asiakirjat eroavat toisistaan ainoastaan polkumyynnistä ja/tai liikesalaisuuksista esitetyistä joistakin väitteistä annettujen vastausten osalta. Ilmoittamisasiakirjojen vähäisten erojen takia yksittäiset asiakirjat ovat pituudeltaan erilaisia ja uusien sivujen aloitus tapahtuu niissä eri tavoin.

48 Neuvoston ja väliintulijoiden mukaan tullin määrän korottaminen kävi lisäksi ilmi kantajien saaman ilmoittamisasiakirjan sisällöstä. Ne viittaavat tältä osin ilmoittamisasiakirjan D.1.1 kohtaan, jossa todetaan, että asiassa "on vahvistettava väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 83—86 perustelukappaleessa selostettu vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä". Ne korostavat vielä, että komissio on esittänyt "Vahingon poistamiseksi tarvittavan tason" osalta ilmoittamisasiakirjan D.2.2 kohdassa, että "WWS:lle myönnetty yksilöllinen kohtelu vaikuttavaa väliaikaisiin päätelmiin". Neuvoston ja väliintulijoiden mukaan kantajiin sovellettavan tullin määrän korottaminen lopullista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa seurasi loogisesti siitä, että vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä oli nimenomaisesti vahvistettu ja että WWS:lle, jonka yksilöllinen vahingon poistamiseksi tarvittava taso alitti keskimääräisen tason, oli myönnetty yksilöllinen kohtelu. Kantajille ei voinut siten olla epäselvää — jos ne lukivat ilmoittamisasiakirjan tarkkaavaisesti — että tullin määrä, jonka komissio aikoi ehdottaa neuvostolle, oli väliaikaista tullia suurempi. Neuvosto toteaa kuitenkin vastauksessaan, että kantajat eivät voineet ilmoittamisasiakirjan sisältämien tietojen perusteella laskea sen tullin tarkkaa määrää, jonka komissio aikoi ehdottaa. Ilmoittamisasiakirjasta käy kuitenkin selvästi ilmi, että tulli, jonka ehdottamista komissio suunnitteli, oli väliaikaista tullia korkeampi.

49 Neuvosto toteaa vielä kantajien väitteestä, jonka mukaan menetelmä oli vaihdettu hallinnollisen menettelyn aikana, että vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytettyä menetelmää ja siten polkumyynnin laskemisessa käytettyä menetelmää ei ole koskaan muutettu ja että sitä ei ole muutettu väliaikaisten tullien käyttöönottamisen ja lopullisen ilmoittamisen välillä eikä lopullisen ilmoittamisen ja lopullisten toimenpiteiden käyttöönottamisen välillä.

50 Neuvosto ja väliintulijat väittävät vielä, että ilmoittamisasiakirja oli silmin havaittavasti epätäydellinen ja että kantajien olisi näin ollen pitänyt ottaa yhteyttä komissioon tiedustellakseen, puuttuuko asiakirjasta osia. Ne toteavat tältä osin, että kantajien saamassa asiakirjassa ei mainittu, minkä suuruisen tullin komissio aikoi ehdottaa WWS:n viennin osalta, eikä sitä, minkä suuruinen tämä tulli oli kaikkien Kiinan kansantasavallasta vietyjen tavaroiden osalta, kuten ei myöskään sitä, minkä suuruinen tulli oli Malesiasta peräisin olevien rengaskirjojen viennissä. Lisäksi on silmiinpistävää, että kantajien saamassa ilmoittamisasiakirjassa mainitaan vahingon poistamiseksi tarvittava taso Malesian ja WWS:n osalta, muttei muiden kiinalaisten tuottajien/viejien osalta. Ilmoittamisasiakirjassa todetaan, että WWS:lle myönnetty yksilöllinen kohtelu vaikuttaa "väliaikaisiin päätelmiin." Kantajat olisivat voineet siten odottaa, että ilmoittamisasiakirjaan sisältyisi selitys, millä tavoin tämä kohtelu vaikuttaa muihin kysymyksessä oleviin Kiinan kansantasavallasta oleviin viejiin kuin WWS:ään. Neuvosto ja väliintulijat esittivät vielä istunnossa, että ilmoittamisasiakirjan epätäydellisyys käy ilmi myös siitä, että siinä ei millään tavalla viitata väliaikaisten tullien kantamiseen.

51 Neuvosto esittää toissijaisesti, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyisi siihen, että yhteisön toimielimet ovat jättäneet ilmoittamatta kantajille, että komission neuvostolle ehdottamat lopulliset polkumyyntitullit ovat käyttöönotettuja väliaikaisia polkumyyntitulleja korkeampia, niiden puolustautumisoikeuksia ei ole kuitenkaan loukattu. Sen mukaan komissio on perusasetuksen 20 artiklan 2—4 kohdan mukaisesti ilmoittanut kantajille lopullisten tullien laskemisen perusteena olevat olennaiset tosiasiat ja huomiot ja varsinkin sen, mitä menetelmää on käytetty vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa. Neuvosto muistuttaa siitä, että se, että kanteen kohteena olevassa asetuksessa kantajien osalta vahvistettu vahingon poistamiseksi tarvittava taso on korkeampi kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainittu vahingon poistamiseksi tarvittava taso, johtuu yksinkertaisesta matemaattisesta laskutoimituksesta. Näin ollen vahingon poistamiseksi tarvittava lopullinen taso ei kuulu perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin "olennaisiin tosiasioihin ja huomioihin".

52 Neuvosto ja väliintulijat väittävät vielä, että kantajat eivät olisi voineet vedota mihinkään lisäperusteeseen, vaikka niille olisi nimenomaisesti ilmoitettu ehdotetun tullin tasosta ja siitä, että se oli väliaikaista tullia korkeampi (em. asia Al-Jubail

Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 18 kohta). Hallinnollisessa menettelyssä ei olisi voitu siten päätyä toisenlaiseen lopputulokseen.

53 Neuvosto esittää edelleen toissijaisesti, että kantajat eivät ole pyytäneet kirjallisesti, että niille on ilmoitettava asiasta perusasetuksen 20 artiklan 3 kohdassa asetetussa määräajassa. Näin ollen niillä ei ollut oikeutta lopulliseen ilmoittamiseen, eikä yhteisön toimielimillä ollut velvollisuutta antaa sitä. Tästä seuraa, että vaikka yhteisön toimielinten antama tieto olisikin ollut puutteellinen ja vaikka kantajien olisi ollut mahdotonta puolustaa tämän puutteen takia tehokkaasti etujaan, tällainen puute ei kuitenkaan voi johtaa kanteen kohteena olevan asetuksen kumoamiseen.

54 Neuvosto toteaa vastauksessaan vielä vastauksena kantajien esittämään väitteeseen, jonka mukaan lopullinen ilmoittaminen on tehtävä perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaan kirjallisesti, että ilmoittamisvelvollisuuden noudattamatta jättäminen voi johtaa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kumoamiseen ainoastaan, jos kysymyksessä oleva asianosainen ei sen takia voi tehokkaasti puolustaa etujaan, mikä ei pidä paikkaansa tässä asiassa.

*Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

55 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskeva periaate on yhteisön oikeuden perusperiaatteita, jonka noudattamista yhteisöjen tuomioistuimet valvovat (em. asia Al-Jubail Fertilizer ja Saudi-Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 15 kohta ja yhdistetyt asiat T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja Nutrasweet v. neuvosto, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2461, tuomion 81 kohta). Tämän periaatteen mukaan yrityksille, joita polkumyyntiasetusta edeltävä tutkimusmenettely koskee, on hallinnollisen menettelyn aikana annettava mahdollisuus tehokkaasti esittää

kantansa asiassa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio on käyttänyt polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olomassaoloa koskevan väitteensä tukena (em. asia Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 17 kohta; asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997, Kok. II-2391, 84 kohta ja em. asia Ajinomoto ja Nutrasweet v. neuvosto, tuomion 83 kohta). Näitä vaatimuksia on vielä täsmennetty perusasetuksen 20 artiklassa. Tämän asetuksen 20 artiklan 2 kohdassa säädetään siten, että valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat "voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista — — suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt." Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa annetaan lisäksi sellaisen lopullisen tiedon saaneille yrityksille oikeus jättää mahdolliset havaintonsa komission vahvistamassa määräajassa, jonka on oltava vähintään kymmenen päivän pituinen.

56 Näiden periaatteiden valossa on siten tutkittava, onko kantajien puolustautumisoikeuksia loukattu hallinnollisen menettelyn aikana.

57 Osapuolten välillä on kiistatonta, että kantajien 29.10.1996 saama ilmoittamisasiakirja oli epätäydellinen. Yhteisön toimielimet selittävät tämän osalta, että asiakirja, joka kantajien olisi pitänyt saada, oli niiden 29.10.1996 tosiasiallisesti saama asiakirja kuitenkin niin, että kantajien saamaan asiakirjaan oli lisättävä puuttuva sivu (ks. edellä oleva 10 kohta).

58 Kantajat katsovat, että ilmoittamisasiakirjan epätäydellisyys on vaikuttanut niiden puolustautumisoikeuksien tehokkaaseen käyttämiseen hallinnollisen menettelyn aikana. Ensinnäkin niille ei ollut ilmoitettu ilmoittamisasiakirjan vastaanottamisen ja lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton välisenä aikana lopullisen tullin laske-

miseen käytettävää menetelmää koskevista muutoksista. Toiseksi niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska niiden saamassa ilmoittamisasiakirjassa vahvistetaan vahingon poistamiseksi tarvittavaksi marginaaliksi Kiinan kansantasavallan osalta 35,4 prosenttia, kun taas kanteen kohteena olevassa asetuksessa mainitaan 39,4 prosentin marginaali. Kolmanneksi kantajat esittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska niiden saamassa ilmoittamisasiakirjassa ei mainita sitä, että komissio aikoi ehdottaa neuvostolle väliaikaista tullia korkeamman lopullisen tullin käyttöönottamista sen WWS:lle myöntämän yksilöllisen kohtelun takia, eikä siinä mainittu lopullisen tullin täsmällistä määrää. Neljänneksi kantajat väittävät, että kanteen kohteena oleva asetus on kumottava siksi, että siinä rikotaan perusasetuksen 20 artiklan 4 kohtaa. Nämä väitteet on tutkittava erikseen.

Lopullisen tullin laskemisessa käytetyn menetelmän muuttaminen

59 Ensinnäkin on muistutettava, että perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaan väliaikaisten ja lopullisten polkumyyntitullien on oltava vahvistettua polkumyyntimarginaalia alhaisempia, jos alhaisempi tullin määrä riittää yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseen. Tämän periaatteen mukaisesti yhteisön toimielimet vahvistivat polkumyyntitullin tason sekä väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa (85 ja 86 perustelukappale) että kanteen kohteena olevassa asetuksessa (66 perustelukappale) niiden tasojen mukaiseksi, jotka oli vahvistettu tarvittavan vahingon poistamiseen.

60 Asiassa on todettava, että vastoin kantajien väitettä, vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytettyä menetelmää ja polkumyyntitullia ei ole muutettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamisen jälkeen. Kanteen kohteena olevassa asetuksessa osoitetaan jopa nimenomaisesti, että siinä "vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82—84 kappaleessa säädetty vahin-

gon korjaavan tason laskemisessa käytetty menetelmä" (64 perustelukappale). Tämä menetelmä on seuraavanlainen. Yhteisön toimielimet tutkivat, minkä tasoinen tulli olisi riittävä poistamaan yhteisön teollisuudelle lainvastaisesta polkumyynnistä aiheutuneen vahingon (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 82—84 perustelukappale ja kanteen kohteena olevan asetuksen 62—69 perustelukappale). Tätä tarkoitusta varten katsottiin, että asiassa olisi laskettava yhteisön tuottajien tuotantokuluista ja kohtuullisesta voittomarginaalista muodostuva hintataso. Yhteisön toimielimet vahvistivat siten "vahinkoa aiheuttamattoman hinnan" (väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 83 perustelukappale ja kanteen kohteena olevan asetuksen 64 perustelukappale) ja ilmoittivat sen jälkeen, että asiassa oli laskettava "vahinkoa aiheuttamattoman hinnan" ja yhteisöön vievien viejien käyttämien todellisten myyntihintojen välinen ero. Tämä erotus muodosti vahingon poistamiseksi tarvittavan tason eli sen hinnan korotuksen, joka tarvitaan viejien myyntihinnan pitämiseksi "vahinkoa aiheuttamattoman hinnan" tasolla (väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 84 perustelukappale ja kanteen kohteena olevan asetuksen 64 perustelukappale).

61 Kantajat eivät voi perustellusti väittää — kuten ne ovat tehneet vastauksessaan — että menetelmää olisi selvästi muutettu sen seikan johdosta, että väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa vahvistettiin vain yksi vahingon poistamiseksi tarvittava taso kaikkien kysymyksessä olevien kiinalaisten viejien suorittaman viennin perusteella, kun taas kanteen kohteena olevassa asetuksessa vahvistettiin toisaalta WWS:n osalta ja toisaalta näiden viejien osalta erilaiset tasot vahingon poistamista varten. Nimittäin sekä väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa että kanteen kohteena olevassa asetuksessa käytetyn menetelmän mukaan yhteisön toimielimet laskevat vahingon poistamiseksi tarvittavan tason vahvistamalla "vahinkoa aiheuttamattoman hinnan" ja vertaamalla sitä yhteisöön vievien viejien käyttämiin todellisiin myyntihintoihin. Kantajien lopullinen polkumyyntitulli on vahvistettu 39,4 prosentiksi vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetyn menetelmän soveltamisen ja WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun — mistä kantajille on ilmoitettu ilmoittamisasiakirjassa (tämän asiakirjan A.3.1 ja D.2.2 kohta) seurauksena.

62 Tästä seuraa, että kantajien ensimmäinen väite perustuu virheellisiin tosiseikkoihin, ja se on siten hylättävä.

Vahingon poistamiseksi tarvittavan marginaalin tason vahvistamista ilmoittamisasiakirjassa 35,4 prosentiksi muiden kiinalaisten viejien/tuottajien paitsi WWS:n osalta koskeva väite

63 Kantajat väittävät, että sillä, että ilmoittamisasiakirjan D.1.1 kohdassa oli viitattu väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 85—86 perustelukappaleeseen, oli vahvistettu myös polkumyynnistä aiheutuneen vahingon poistamiseksi tarvittavan marginaalin tasoksi 35,4 prosenttia muiden kiinalaisten viejien/tuottajien kuin WWS:n osalta. Ne päättelevät tämän perusteella, että ne eivät olleet saaneet ilmoittamisasiakirjan epätäydellistä versiota vaan eri ilmoittamisasiakirjan täydellisen version. Nimittäin toisin kuin kantajien saamassa ilmoittamisasiakirjassa, kanteen kohteena olevassa asetuksessa (64 perustelukappale) ja viralliseksi väitetyssä ilmoittamisasiakirjassa ei millään tavoin viitata nimenomaisesti väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 85 ja 86 perustelukappaleeseen.

64 On todettava, että ilmoittamisasiakirjan D.1.1 kohdassa todetaan, että asiassa "on vahvistettava väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 83—86 perustelukappaleessa säädetty vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä".

65 Vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä on selitetty väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 83 ja 84 perustelukappaleessa ja vahingon poistamiseksi tarvittava marginaali on vahvistettu tämän menetelmän perusteella tämän asetuksen 85 ja 86 perustelukappaleessa Kiinan kansantasavallan (35,4 %) ja Malesian (10,5 %) osalta. Tästä seuraa, että ilmoittamisasiakirjan D.1.1 kohdassa komissio ei vahvistanut väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 85 perustelukappaleessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viennin osalta vahingon poistamista varten vahvistettua 35,4 prosentin marginaalia. Komissio vahvisti ainoastaan vahingon poistamiseksi tarvittavan marginaalin laskemisessa käytetyn menetelmän, joka ei ole muuttunut väliaikaista polkumyyntitullia koskevan asetuksen ja kanteen kohteena olevan asetuksen antamisen välillä (ks. edellä oleva 60 kohta). Vaikka ilmoittamisasiakirjasta oli olemassa toinen versio, jossa ei millään tavoin viitattu väliaikaista tullia koskevan asetuksen 85 ja 86 perustelukappaleeseen, se, että tätä versiota ei ole annettu tiedoksi kantajille, ei vaikuta niiden puolustautumisoikeuksiin, koska niille tiedoksiannetun ilmoittamisasiakirjan D.1.1 kohdassa samoin kuin ilmoittamisasiakirjan siinä versiossa, jota väitteen mukaan ei ole toimitettu niille, vahvistetaan ainoastaan vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemisessa käytetty menetelmä, eikä väliaikaista

polkumyyntitullia koskevan asetuksen 85 perustelukappaleessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viennin osalta vahingon poistamista varten vahvistettua 35,4 prosentin marginaalia.

66 Tästä seuraa, että kantajien toinen väite ei myöskään perustu tosiseikkoihin ja se on siten hylättävä.

Se, että ilmoittamisasiakirjassa ei ilmoiteta sitä, että kantajiin sovellettavaa tullia on korotettu WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia, eikä lopullisen tullin täsmällistä määrää

67 Kantajat väittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu hallinnollisen menettelyn aikana, koska niiden saamassa ilmoittamisasiakirjassa ei mainita, että komissio aikoi ehdottaa neuvostolle väliaikaista tullia korkeamman lopullisen tullin hyväksymistä WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia; siinä ei myöskään mainita lopullisen tullin täsmällistä määrää.

68 Väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa (85 perustelukappale) vahvistettiin vahingon poistamiseksi tarvittavan marginaalin tasoksi 35,4 prosenttia ja siinä vahvistettiin samantasoinen väliaikainen polkumyyntitulli kaikkien Kiinan kansantasavallasta olevien kyseisen tuotteen tuottajien/viejien osalta. Sen sijaan kanteen kohteena olevassa asetuksessa (68 perustelukappale) säädetään, että "alennettu vahingon korjaava taso WWS:n osalta johti vahingon korjaavan tason nostamiseen 35,4 prosentista 39,4 prosenttiin kaikkien muiden Kiinan kansantasavallasta olevien viejien osalta". Tällä perusteella kaikkien muiden Kiinan kansantasavallasta olevien tuottajien/viejien paitsi WWS:n jäännöstulliksi vahvistettiin 39,4 prosenttia (69 perustelukappale).

69 Tästä seuraa, että kantajien Euroopan unioniin suuntautuvassa tuonnissa sovellettu lopullinen polkumyyntitulli eroaa käyttöönotetusta väliaikaisesta tullista WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia. Koska lopullisen polkumyyntitullin määrää on pidettävä olennaisena tietona, kuten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi (em. asia Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 23 kohta), on tutkittava, onko kantajille ilmoitettu asianmukaisella tavalla tästä muutoksesta hallinnollisen menettelyn aikana.

70 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että kantajille ilmoitettiin ilmoittamisasiakirjassa WWS:lle myönnetystä yksilöllisestä kohtelusta. Lisäksi siinä mainittiin, että yksilöllinen kohtelu vaikuttaa väliaikaisiin päätelmiin. Tämän asiakirjan D.2.2 kohdassa todettiin, että "WWS:lle myönnetty yksilöllinen kohtelu vaikuttaa väliaikaisiin päätelmiin. Edellä kuvattua menetelmää on sovellettu laskettaessa vahingon poistamiseksi tarvittavaa yksilöllistä tasoa tämän yhtiön osalta, jonka alihinnoittelumarginaaliksi vahvistetaan 32,5 prosenttia." Sen sijaan tämän ilmoittamisasiakirjan missään kohdassa ei mainita nimenomaisesti, että kantajiin sovellettavan polkumyynnin taso nousee WWS:lle myönnettävän yksilöllisen kohtelun seurauksena. Tästä asiakirjasta ei käy myöskään ilmi, mikä kantajien vientiin sovellettavan lopullisen tullin täsmällinen määrä on. Nämä kaksi seikkaa mainittiin nimittäin ilmoittamisasiakirjan viimeisellä sivulla, jota kantajille ei ole toimitettu hallinnollisen menettelyn aikana (ks. edellä oleva 10 kohta).

71 Kantajat ovat kuitenkin itse todenneet vastauskirjelmissään, että niiden asianajajan ja Knochen 29.11.1996 käymän puhelinkeskustelun aikana Knoche "aloitti keskustelun vahvistamalla, että kantajiin sovellettava tulli oli noussut WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun johdosta". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnon aikana esittämään kysymykseen annetusta vastauksesta käy lisäksi ilmi, että asianajajalle oli ilmoitettu saman puhelinkeskustelun aikana, mikä kantajien Euroopan unioniin suuntautuvassa tuonnissa sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin täsmällinen määrä oli (39,4 %).

72 Vaikka tämä 29.11.1996 tapahtunut puhelinkeskustelu käytiin kantajien asianajajan ja komission virkamiehen kesken, on katsottava, että kantajat ovat saaneet tiedon tämän keskustelun aikana välitetyistä tiedoista. Asianajaja edusti nimittäin myös kantajien etuja hallinnollisen menettelyn aikana.

73 Tämän perusteella on pääteltävä, että vaikka ilmoittamisasiakirjassa ei mainita sitä, että WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia kantajien tuotteisiin sovellettavan polkumyyntitullin määrä nousee lopullista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa, eikä tullin täsmällistä määrää, kantajat ovat kuitenkin saaneet näistä seikoista tiedon hallinnollisen menettelyn kuluessa.

74 Kuitenkin on vielä tutkittava, onko kantajille ilmoitettu näistä "tosiasioista ja huomioista" hallinnollisen menettelyn aikana riittävän ajoissa, jotta ne pystyivät valmistelemaan puolustautumistaan.

75 Tältä osin on syytä palauttaa mieliin, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetään, että "lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää".

76 Tässä asiassa komissio lähetti ilmoittamisasiakirjan 29.10.1996 telekopiona ja postitse kantajille. Näillä oli käytössään perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetty vähintään kymmenen päivän määräaika mahdollisten havaintojen jättämistä varten. Tämä määräaika päättyi 8.11.1996.

77 Kantajat kuulivat vasta 29.11.1996, että kantajien Euroopan unioniin suuntautuvassa tuonnissa sovellettava polkumyyntitulli nousee WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun seurauksena, ja niille selvisi, mikä tämän polkumyyntitullin täsmällinen määrä oli (39,4 %). Koska nämä olennaiset tiedot eivät ilmene ilmoittamisasiakirjasta, kantajat eivät ole saaneet riittävästi tietoa, jotta ne olisivat pystyneet puolustamaan oikeuksiaan ennen komission mahdollisten havaintojen jättämistä varten vahvistaman määräajan päättymistä.

78 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lisäksi, että komission on täytynyt todeta kantajien asianajajan ja Knochen välillä 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun jälkeen, että ilmoittamisasiakirja oli epätäydellinen. Komissio ei kuitenkaan toimittanut kantajille tämän ilmoittamisasiakirjan täydellistä versiota tämän puhelinkeskustelun jälkeen, eikä se myöskään asettanut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti määräaikaa kantajien mahdollisten havaintojen jättämistä varten.

79 Edellä todetun perusteella ei kuitenkaan voida sellaisenaan päätellä, että kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu hallinnollisen menettelyn aikana. Tällainen loukkaaminen ei voi olla kysymyksessä, jos on näytetty, että komission yksikköjen passiivisesta asenteesta huolimatta kantajat pystyivät hallinnollisen menettelyn aikana esittämään tehokkaasti kantansa niille 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun johdosta tietoonsa saamistaan tiedoista.

80 On korostettava, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan säännös, jossa vahvistetaan vähimmäismääräaika mahdollisten havaintojen jättämistä varten, on selvä ja täsmällinen säännös, jonka soveltamisen suhteen yhteisön toimielimillä ei ole harkintavaltaa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-6/90 ja C-9/90, Francovich ym., tuomio 19.11.1991, Kok. 1991, s. I-5357, 19 kohta). Siten voidaan katsoa, että yrityk-

sellä, jolle on ilmoitettu perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista olennaisista tosiasioista ja huomioista hallinnollisen menettelyn kuluessa, on käytössään silloin, kun yhteisöjen toimielimet eivät ole ilmoittaneet millään tavoin yritysten mahdollisten havaintojen jättämistä varten asetetusta määräajasta, kymmenen päivän pituinen vähimmäismääräaika perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan välittömän oikeusvaikutuksen perusteella.

81 Tästä seuraa tässä tapauksessa, että kantajilla oli käytössään kymmenen päivän määräaika niitä olennaisia seikkoja koskevien mahdollisten havaintojen jättämistä varten, jotka kantajat saivat tietoonsa 29.11.1996, ja jotka eivät käyneet ilmi niille 29.10.1996 toimitetusta ilmoittamisasiakirjasta. Tämä määräaika päättyi 9.12.1996.

82 Kantajat eivät voi siten perustellusti väittää — kuten ne ovat tehneet istunnossa —, että 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun aikana esille tulleet tietyt olennaiset tiedot on ilmoitettu niille liian myöhään. On nimittäin kiistatonta, että komissio päätti kanteen kohteena olevan asetuksen antamista koskevasta ehdotuksesta 16.12.1996 ja antoi sen neuvostolle samana päivänä (EYVL 1997, C 13, s. 2). Näin ollen jos kantajat olisivat jättäneet havaintonsa ennen 9.12.1996, komissio olisi vielä voinut ottaa ne huomioon ehdotusta laatiessaan.

83 Tästä seuraa, että sillä, että ilmoittamisasiakirjassa ei mainita sitä, että kantajien tuotteisiin sovellettava polkumyyntitulli nousee WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia, eikä lopullisen tullin täsmällistä määrää (39,4 %), ei loukata kantajien puolustautumisoikeuksia, koska on näytetty, että ne ovat saaneet tietoonsa nämä seikat komission virkamiehen kanssa käydyn puhelinkeskustelun johdosta sellaisena ajankohtana, että ne pystyivät vielä esittämään tehokkaasti kantansa niiden osalta ennen kuin komissio antoi ehdotuksensa kanteen kohteena olevan asetuksen antamista varten.

84 Kantajien kanneperusteensa tueksi esittämä kolmas väite on siten myös hylättävä.

Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan rikkomista koskeva väite

85 Kantajat väittävät, että puhelinkeskustelu ei vapauta komissiota siitä, että sen on tehtävä täsmällinen ilmoittaminen kirjallisesti perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Niiden mukaan kanteen kohteena olevan asetuksen kumoaminen on perusteltua tämän säännöksen noudattamatta jättämisen takia.

86 Vaikka perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa säädetään, että "lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti", on kuitenkin korostettava, että asetuksen 20 artiklan 3 kohdassa säädetään myös, että pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta "on osoitettava kirjallisesti komissiolle". Kantajien asianajaja totesi kuitenkin istunnossa, että kantajat eivät olleet koskaan esittäneet tätä koskevaa kirjallista pyyntöä. Näin ollen kantajat, jotka myöntävät jättäneensä noudattamatta perusasetuksen 20 artiklan 3 kohdan säännöksiä, eivät voi syyttää yhteisön toimielimiä siitä, että ne eivät ole vahvistaneet kirjallisesti kantajille 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun aikana ilmoitettuja seikkoja.

87 Lisäksi on korostettava sitä, että perusasetuksen 20 artiklan säännöksillä pyritään suojaamaan hallinnollisen menettelyn aikana asianomaisten yritysten puolustautu-

misoikeuksia. Tästä seuraa tässä tapauksessa, että perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan noudattamatta jättäminen voi johtaa kanteen kohteena olevan asetuksen kumoamiseen ainoastaan silloin, kun on näytetty, että tämä asianhaara vaikuttaa kantajien puolustautumiseen. Vaikka sellaisessa tapauksessa, että yhteisön toimielimet ilmoittavat jostakin tiedosta suullisesti, niiden saattaakin olla vaikea esittää näyttöä siitä, että sellainen ilmoittaminen on todella toimitettu (em. asia Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 20 kohta), kantajat ovat itse tässä tapauksessa myöntäneet, että komission yksikkö ilmoitti niille 29.11.1996 puhelimitse, että niihin sovellettava lopullinen polkumyyntitulli nousee WWS:lle myönnetyn yksilöllisen kohtelun takia ja lisäksi se ilmoitti, mikä lopullisen tullin täsmällinen määrä oli. Koska kuten on jo todettu, kantajat pystyivät esittämään tehokkaasti kantansa näiden tietojen osalta hallinnollisen menettelyn kuluessa, asiassa on pääteltävä, että perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan noudattamatta jättäminen niiden tosiasioiden ja huomioiden osalta, joista kantajat saivat tiedon 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun kuluessa, ei vaikuta niiden puolustautumiseen.

88 Kantajien kanneperusteensa tueksi esittämä neljäs väite on siten myös hylättävä.

89 Edellä olevasta seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet, että niiden olisi ollut ilmoittamisasiakirjan epätäydellisyyden takia mahdotonta käyttää tehokkaasti puolustautumisoikeuksiaan hallinnollisen menettelyn kuluessa. Tällaisessa tilanteessa

puolustautumioikeuksien loukkaamista koskeva kanneperuste ja siten koko kanne on hylättävä.

## Oikeudenkäyntikulut

90 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Kuitenkin tämän työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan, jos siihen on erityisiä syitä. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Lisäksi työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa määrätään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, että muun väliintulijan kuin jäsenvaltion ja toimielimen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

91 Vaikka tässä tapauksessa kanne on hylättävä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asiassa on syytä soveltaa työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 87 artiklan 4 kohdan ensimmäistä ja kolmatta alakohtaa ja määrätä, että kaikkien osapuolien on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo nimittäin, että kantajien asianajajan ja komission virkamiehen välillä 29.11.1996 käydyn puhelinkeskustelun jälkeen komission olisi pitänyt toimittaa kantajille viipymättä ilmoittamisasiakirjan täydellinen versio ja asettaa niille määräaika mahdollisten havaintojen esittämistä varten. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että jos komissio olisi toiminut näin, tämä oikeusriita olisi pystytty välttämään.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

**1) Kanne hylätään**

**2) Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Lindh García-Valdecasas Lenaerts

Cooke Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä marraskuuta 1998.

H. Jung P. Lindh

kirjaaja laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja